

E-guvernarea, România 2000-2030. Orașe inteligente și dezvoltare urbană

Mădălina Georgiana MIHĂILĂ

Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București, România

georgiana.mihaila@unyouth.ro

Abstract

Un sector public eficient și productiv poate fi un factor puternic de creștere economică, prin intermediul sprijinului oferit pentru sectorul privat și guvernarea acestuia. Această lucrare își propune să pună în evidență atât impactul e-guvernării în societatea actuală și dezvoltarea acestui concept în România, cât și dezvoltarea urbană în corelație cu crearea unor orașe inteligente. Întreaga lume resimte revoluția în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, având o mare influență asupra modului în care mediul economic, cetățenii și administrația operează și interacționează între ele. E-guvernarea este un element esențial în crearea unui oraș inteligent, oferind rezolvare foarte multor probleme cu care se confruntă cetățenii, iar astfel crește calitatea vieții și este promovată inovația. Digitalizarea vieții cotidiene conduce la diminuarea timpului acordat activităților uzuale și necesare, oferind cetățenilor mai mult timp liber care poate fi dedicat activităților plăcute, fapt ce conduce la creșterea gradului de satisfacție față de administrație.

Cuvinte cheie: dezvoltare durabilă, calitatea vieții, sisteme electronice, sector public, satisfacția cetățenilor.

1. E-guvernarea

Familiarizarea cu conceptele utilizate în această lucrare reprezintă un aspect esențial în înțelegerea ideilor ce urmează a fi prezentate. Astfel, guvernarea reprezintă acțiunea de a conduce un stat sau o unitate administrativă. Conform Constituției, în cazul României, Guvernul, alături de Președintele României, dețin puterea executivă și sunt răspunzătoare de activitățile care trebuie întreprinse în acest sens.

În ceea ce privește conceptul de e-guvernare, asupra căruia se pune accent, este dificil de invocat o definiție unitară. Chiar dacă este un termen des întâlnit, literatura de specialitate nu a dezvoltat o definiție comun acceptată.

Analizând mai multe definiții, putem afirma că e-guvernarea, denumită și guvernare digitală, presupune ca administrația publică centrală și locală să utilizeze

noile tehnologii de comunicare și aplicațiile informatice în scopul eficientizării activității aparatului administrativ și a creșterii calității serviciilor publice.

Guvernarea electronică cuprinde formele și metodele de interacțiune, prin intermediul mijloacelor electronice, dintre administrații, cetățeni și mediul de afaceri în privința prestării serviciilor publice. Acest concept presupune modalitatea de aplicare și utilizare a tehnologiilor informaționale și de comunicații, în scopul asigurării accesului la informare și prestării serviciilor publice într-un mod interactiv.

Conform lui Jimmy Carter, „Guvernarea este un mecanism al înțelepciunii umane pentru a satisface nevoile umane. Oamenii au dreptul să se aștepte ca aceste nevoi să fie satisfăcute de această înțelepciune”. Altfel spus, guvernarea electronică este interacțiunea dintre instituțiile publice, cetățeni și mediul de afaceri cu ajutorul internetului și nu numai.

Bill Gates afirma că „The Internet is becoming the town square for the global village of tomorrow”. Acest tip de guvernare le poate pune la dispoziție informații privind proiectele de lege sau alte documente normative care se află în dezbatere și le oferă oportunitatea de a emite păreri, poate implica plata taxelor, completarea unor formulare electronice pentru declarații, solicitări, plângeri sau petiții prin intermediul internetului (online). În plus, reprezintă mijloace de exercitare a drepturilor fundamentale ale cetățenilor, încurajând procesul democratic de participare a cetățenilor la procesul de guvernare.

Guvernele celor mai avansate țări ale lumii au adoptat politici prin care își propun să introducă e-guvernarea ca metodă de îmbunătățire a serviciilor oferite mediului de afaceri și cetățenilor. Implementarea sistemelor informatice, integrarea bazelor de date și crearea web-siturilor proprii presupun dezvoltarea economică și socială, ridicând eficacitatea activităților specifice administrației publice.

Așadar, serviciile electronice au avantaje din punct de vedere al eficienței, dar și în privința costurilor, permițând guvernării o apropiere de cetățeni și nevoile acestora. De asemenea, pentru cei din urmă, e-guvernarea le oferă posibilitatea de a beneficia de servicii personalizate mult mai rapide.

2. Obiectivele e-guvernării

În prima parte a lucrării am evidențiat ce este e-guvernarea, iar acum accentul cade pe ceea ce își propune să facă. În mod general putem afirma că e-guvernarea își propune asigurarea accesului la informații oficiale, prestarea serviciilor prin intermediul mijloacelor electronice pentru cetățeni și mediul de afaceri, îmbunătățirea calității serviciilor publice, sporirea gradului de participare a cetățenilor în procesul de guvernare, eficientizarea activității administrației publice și consolidarea democrației și a instituțiilor statului de drept.

Implementarea guvernării electronice urmărește obiective precum:

- asigurarea transparenței, reducerea birocrăției și corupției în activitatea autorităților administrației publice;
- crearea și implementarea sistemelor și aplicațiilor informatice, menite să susțină procesele de reformă și dezvoltare politică, socială și economică din țară;

- dezvoltarea infrastructurii informaționale de stat;
- creșterea nivelului de pregătire a funcționarilor publici în domeniul noilor tehnologii;
- dezvoltarea unui cadru juridic privind guvernarea electronică;

În vederea îndeplinirii obiectivelor menționate, principiile în implementarea e-guvernării sunt:

- *transparență și parteneriat*, desfășurarea tuturor activităților în mod transparent, dezbateri publice, luarea în considerare a ideilor și propunerilor;
- *accesibilitatea informației*, se asigură dreptul cetățenilor de a avea acces la informațiile oficiale;
- *orientare socială*, luarea măsurilor necesare în vederea implementării guvernării electronice, crearea cadrului de implementare în concordanță cu interesele cetățenilor;
- *măsuri care iau în considerare interesele cetățenilor*;
- *securitate și siguranță*, este vizată asigurarea confidențialității, integrității și autenticității informației, iar în acest sens sunt implementate mecanisme specifice privind protecția liniilor de transmitere de date, restricționarea accesului la nivelul rețelei, aplicarea unor tehnici de codificare a datelor (criptare) etc. Se pune accent pe protecție și securitate prin respectarea drepturilor și libertăților constituționale ale cetățenilor în procesul de creare, stocare, prelucrare și transmitere a informației;

Avantajele e-guvernării:

- *Acces direct și instantaneu*. Se stabilește între organele publice și cetățeni o comunicare directă prin intermediul mesageriei electronice (e-mail) care poate fi utilizată pentru trimiterea de sugestii, reclamații, depunerea de cereri, înscrierea la audiențe, rezervări și închirieri etc.
- *Reducerea cozilor și a blocajelor*. Diminuarea timpului și etapelor în care un cetățean își rezolvă problema este importantă în vederea creșterii mulțumirii față de serviciul respectiv, pierderea timpului la coadă și/sau parcurgerea mai multor etape, implicit mai multe cozi și ghișee, fiind o neplăcere care conduce la generalizarea ineficienței serviciilor publice.
- *Scurtarea timpului procedurilor de rutină*. Sistemele informatice moderne permit diminuarea timpului în care este primită o solicitare și oferirea unui răspuns în acest sens, fluidizându-se și activitatea funcționarilor publici fără să implice reducerea personalului, deoarece acesta nu ar mai realiza activități uzuale și repetitive, ci ar fi realocat pe îndeplinirea unor sarcini personalizate și care au un grad mai mare de responsabilitate.
- *Rezolvare rapidă și interactivă*. Oferă cetățeanului posibilitatea de a primi documentele solicitate în aceeași zi, fără a fi necesară mobilizarea fizică a acestuia la sediul instituției.
- *Actualitatea informațiilor*. Actualizarea datelor într-un sistem digital este mult mai facilă și rapidă, iar informația ajunge imediat la destinatar.
- *Reducerea reală a costurilor interne*. Timpul procesării documentelor scade, iar potențialul resursei umane poate fi valorificat prin distribuirea de sarcini productive în locul celor repetitive și care nu presupun implicare.

3. Necesitatea e-guvernării

Dacă privim e-guvernarea precum un produs, momentul în care alegem să realizăm investiția este marcat de determinarea utilității și raportului preț-calitate. În contextul societății actuale, având nenumărate și variate oportunități, suntem tentați să ne dorim să realizăm cât mai multe activități, cu precădere activități plăcute sau care ne oferă un beneficiu.

Astfel, eficientizarea timpului este o idee din ce în ce mai răspândită în societatea actuală, aspect observat mai ales la profesioniștii din diferite domenii de activitate, care încearcă să aibă o viață complexă și antrenantă și să investească cât mai puțin timp în activități statice precum interacțiunea cu administrația publică în vederea îndeplinirii unor obligații, economisind timp pentru prioritățile stabilite. "Timpul nu poate fi cumpărat" este o zicală pe cât de veche pe atât de adevărată. Timpul însă se poate câștiga, cu ajutorul câtorva modalități la îndemâna oricui și cu puțin autocontrol (Andrei Constantinescu, 2013).

Așadar, fiind disponibile serviciile publice 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână se asigură transparența, se reduce birocrăția și corupția, iar cetățeanul are posibilitatea de a obține informații fără a se confrunța cu structuri complexe ale administrației publice.

Toate aceste probleme, pentru care e-guvernarea oferă soluții, mai ales în privința timpului acordat serviciilor publice, creează în mod normal neplăceri celui care se confruntă cu acestea și conduce spre nemulțumirea cetățeanului, iar astfel scade încrederea pe care el o acordă administrației publice și se diminuează satisfacția față de serviciul respectiv pe care îl asociază cu întreaga administrație publică.

Atenția îndreptată către cetățeni conduce la formarea imaginii unei administrații publice eficiente care are la bază informațiile colectate de la cetățeni în etapa de feedback. Administrația publică poate transpune în realitate opiniile cetățenilor în vederea îmbunătățirii serviciilor oferite, punând în evidență modernitatea, inovația și eficiența cu care acționează.

4. Bariere în implementarea e-guvernării

- *neîncrederea cetățenilor în autoritățile publice*, fiind nemulțumiți de rezultatele reglementărilor și/sau soluțiilor anterioare privind abordarea unor proceduri, aceștia pornesc de la premisa unui sistem disfuncțional în care nicio soluție adoptată nu este în avantajul acestora. Așteptările pe viitor ale cetățenilor sunt ca serviciile instituțiilor guvernamentale să fie la fel de performante precum a companiilor din sectorul privat. La momentul actual, cetățenii asociază serviciile publice cu cozi interminabile, ore lungi de așteptare, proceduri încurcate și o birocrăție greu de înțeles pentru cei care nu lucrează în sistemul administrativ. În vederea schimbării acestei percepții negative, guvernele lumii acordă tot mai multă atenție nevoilor cetățeanului atunci când își modernizează structura sau modifică serviciile oferite;
- *neadaptarea personalului*, constituie o reală problemă deoarece o schimbare trebuie să aibă loc și să fie menținută la toate nivelurile unei structuri, iar lipsa de deschidere a personalului față de noile tehnologii poate împiedica

implementarea acestora, mentalitățile și lipsa de instruire în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor pot reprezenta bariere serioase;

- *riscul politic și instituțional*, reducerea bugetelor și/sau a personalului, abandonarea implementării din cauza schimbărilor politice, creșterea semnificativă a costurilor și reducerea beneficiilor;
- *riscul tehnologic*, degradarea echipamentelor din cauza progresului rapid, pierzându-și utilitatea componentele tehnologice existente, aspect care implică creșterea costurilor pentru retehnologizare; nivelul de dezvoltare a aplicațiilor de tip e-guvernare depinde direct de accesibilitatea la internet;
- *riscul furnizorilor*, dispariția unor furnizori implicați în proiectul de implementare al e-guvernării, care ar conduce la creșterea duratei de punere în aplicare, reducerea calității serviciilor sau creșterea costurilor;
- *riscul de executare*, imposibilitatea identificării specialiștilor calificați, finanțare insuficientă, depășirea bugetului, proceduri instituționale inflexibile, politici locale sau naționale restrictive etc;
- *accesibilitatea cetățenilor la noile tehnologii*, metodele tradiționale nu trebuie înlocuite complet de cele noi, însă trebuie găsită formula optimă de trecere la era electronică;

5. Guvernarea electronică în România

În concordanță cu transpunerea directivelor și deciziilor adoptate la nivel european, în perioada 2001-2007, România a realizat progrese în crearea cadrului legal care să permită implementarea societății informatice, să liberalizeze și să impulsioneze dezvoltarea unui sector IT eficient, dezvoltându-se serviciile specifice Sistemului Informatic în beneficiul cetățenilor.

Astfel, au fost liberalizate serviciile și rețelele de telecomunicații (precum transmisiunile de date și furnizarea de servicii Internet, serviciile cu valoare adăugată, telefonia mobilă celulară, instalarea și operarea rețelelor de cabloviziune, etc.), ultima restricție în privința telefoniei vocale fiind ridicată în ianuarie 2003, moment care a marcat liberalizarea completă a pieței serviciilor și rețelelor de telecomunicații.

În ianuarie 2010 a intrat în vigoare prima lege privind prevenirea și combaterea criminalității informatice (Nr. 20/2009), ultima ei modificare având loc în anul 2018. Prin legile adoptate, au fost eliminate probleme precum interceptarea mesajelor transmise, înregistrarea traficului Internet, gradul de anonim al accesului online.

Strategia guvernamentală în România în vederea dezvoltării unei societăți informaționale se bazează pe principiile partajării informației și al participării egale a celor trei componente care o formează: sectorul public, sector privat și societatea civilă. Guvernul României promovează proiecte de reformă a administrației publice care au drept obiectiv implementarea serviciilor electronice și accentuează ideea că funcționabilitatea este asigurată de fiecare funcționar public în parte prin deschiderea pe care ar trebui să o aibă față de noile tehnologii.

În ceea ce privește responsabilii cu implementarea e-guvernării în România, Grupul de Promovare a Tehnologiei Informației în România, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 271/2001, aprobă proiectele din domeniul guvernării electronice,

propune Guvernului alocarea fondurilor necesare prin bugetele anuale ale autorităților administrației publice și supervizează implementarea serviciilor publice prin procedura electronică. În exercitarea îndatoririlor are în vedere prioritățile stabilite prin strategiile din domeniu, planificarea fondurilor și controlul investițiilor realizate în domeniul tehnologiei informației, securitatea informațiilor, protecția datelor cu caracter personal, accesibilitatea, diseminarea și modul de conservare a informațiilor publice, accesibilitatea tehnologiei informației pentru persoanele cu handicap.

Acest Grup este condus de către Primul-Ministru iar membrii Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației sunt: Ministrul Educației și Cercetării, Ministrul Administrației și Internelor, Ministrul pentru Coordonarea Secretariatului General al Guvernului, Ministrul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Ministrul Finanțelor Publice, Ministrul Delegat în Ministerul Educației și Cercetării, Secretarul de Stat pentru IT în Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

Sistemul Electronic Național din România a fost lansat în septembrie 2003 cu ocazia ședinței Grupului de Promovare a Tehnologiei Informației, acest sistem fiind accesibil pe Internet la adresa www.e-guvernare.ro. Sistemul Electronic Național este un sistem informatic de utilitate publică care are ca obiectiv asigurarea accesului la informații publice și furnizarea de servicii publice de interes pentru persoane fizice și juridice, fiind unic în acest domeniu și disponibil 24 de ore pe zi timp de șapte zile.

În furnizarea de informații electronice se pune accent pe transparența în furnizarea de informații și servicii publice, accesul egal, nediscriminatoriu, eficiența utilizării fondurilor publice și confidențialitatea. Această inițiativă reprezintă o alternativă la rezolvarea problemelor administrative, care necesită în mod uzual deplasarea repetată la ghișeele instituțiilor respective.

Alte măsuri implementate în România:

- sistemul electronic de achiziții publice (SEAP- www.e-licitatie.ro) care își propune să scadă costurile de informare pentru companii și să ofere transparența necesară achizițiilor publice în vederea combaterii corupției.
- platforma www.ghișeul.ro, un proiect derulat în comun de către Agenția pentru Agenda Digitală a României și Asociația de Plăți Electronice din România, care oferă posibilitatea contribuabililor de a vizualiza obligațiile de plată existente și/sau de a plăti online cu cardul, parțial sau total, taxele și impozitele locale, precum și amenzile existente, primind dovada plății pe e-mail în doar câteva minute de la plata efectivă.

La nivel internațional se acordă o mare importanță guvernării digitale. Studiile realizate în anul 2018 pun în evidență faptul că România nu a făcut progrese considerabile în acest domeniu, în raport cu celelalte țări analizate.

Organizația Națiunilor Unite (ONU) a realizat în 2018 un studiu care măsoară eficiența guvernării electronice la nivel internațional, printr-un indice compozit ("EGDI" Indicele de Dezvoltare a Guvernării Electronice), care reprezintă media ponderată a indicelui infrastructurii de telecomunicații, indicelui capitalului uman și indicelui serviciilor online. Conform acestuia, România ocupă poziția 67 din 193, însă este pe ultimul loc în cadrul țărilor europene.

Un studiu realizat de către Comisia Europeană în 2018 privind performanța digitală a țărilor din UE, utilizând un indice compozit al economiei și societății digitale ("DESI"- Indicele economiei și societății digitale), care sintetizează indicatori relevanți privind performanța digitală a țărilor din spațiul Uniunii Europene (conectivitate, capital uman, utilizarea internetului, integrarea tehnologiei digitale, servicii publice digitale), situează România pe poziția 28 din 28.

În altul, **Studiul IMD World** privind competitivitatea digitală a 63 de economii, care analizează trei dimensiuni: cunoștințe pentru transformarea digitală în economie, factorul tehnologic și capacitatea de absorbție a tehnologiilor digitale, România se clasează pe locul 54 din 63, fiind pe penultimul loc la nivel de țări europene.

Țările care ocupă poziții fruntașe în aceste clasamente (Danemarca, Australia, Regatul Unit al Marii Britanii, Japonia, Franța etc) au demarcat încă din anii 90 proiecte în vederea implemenetării strategiei în domeniul digital, având în prezent: Sisteme de identificare și semnătură digitală; Platforme de tipul "one-stop shop", cu informații centralizate din domeniul serviciilor administrative; Aplicații consolidate de self -service din aria serviciilor financiare, medicale, sociale, imobiliare, transport; Convenții încheiate pentru optimizarea modului de lucru cu instituțiile guvernamentale; Educație în utilizarea tehnologiilor digitale.

6. Dezvoltarea urbană și orașele inteligente

Întreaga societate se află într-un proces continuu de evoluție și modernizare care conduce implicit și la dezvoltarea pe plan tehnologic al așezărilor urbane. În acest context, o provocare o reprezintă modernizarea care să aibă la bază contextul istoric și valorile fiecărei așezări în parte, aceste schimbări sunt firești odată cu trecerea timpului, însă originile reprezintă un element esențial în identitatea unui oraș. Astfel, în baza diversității, schimbările trebuie adaptate nevoilor și intereselor fiecărei societăți în parte pentru a fi funcționale, de lungă durată și eficiente. Toate îmbunătățirile aduse modelului social urban bazate pe tehnologia de ultimă generație sunt încadrate în conceptul general de „*oraș inteligent*”. Cele mai mari deosebiri între orașul inteligent și orașul clasic sunt în ceea ce privește modul de a locui, transportul, accesul la utilități publice, sistemul de valori aplicate efectiv în viața societății.

În viziunea lui Baltac, dezvoltarea urbană inteligentă reprezintă ce-a de-a cincea fază a dezvoltării urbane. Strategiile de dezvoltare urbană nu mai pot fi elaborate fără a include ca obiectiv principal dezvoltarea unor indicatori privind transformarea urbei într-un oraș inteligent. Orașul inteligent (sau smart city) poate fi definit ca o zonă urbană care creează dezvoltarea durabilă și o calitate ridicată a vieții prin excelență în domeniile de activitate, ca rezultat al unui capital uman solid, capital social și infrastructură ITC sau poate pentru a ne racorda la era digitală folosirea tehnologiilor digitale pentru ridicarea standardului de viață, reducerea costurilor și o comunicare mai bună cu cetățenii.

Orașul inteligent presupune dezvoltarea unui "spațiu digital încorporat în spațiul fizic al orașului, infrastructura acestuia fiind conectată la un set nou de tehnologii, echipament, dispozitive și aplicații".

Dezvoltarea urbană inteligentă presupune o dezvoltare digitală prin interconectarea elementelor precum guvernarea, transportul, energia, infrastructura, educația, sănătatea, utilitățile, contribuind implicit la dezvoltarea unor noi canale de comunicare cu cetățenii care ar avea acces în timp real la beneficiile oferite de proiectele implementate la nivelul sistemului urban. Trecerea către o dezvoltare urbană inteligentă presupune parcurgerea unor etape care să permită dezvoltarea și funcționarea unei infrastructuri digitale la nivelul orașelor, bazată pe: accesul digital, accesibilitatea digitală, conținutul digital competențe digitale.

Specialiștii în domeniul Smart City leagă începuturile istoriei orașelor inteligente de anul 1914, când pe 5 august în Cleveland (SUA), la intersecția dintre Euclid Avenue și East 105th Street, a fost instalat primul semafor electric din lume. Invenția aparține lui James Hoge și a costat 1.500 de dolari și a fost prevăzută încă de acum 101 ani, când revista „The Motorist” publica un articol în care prezenta semaforul electric ca pe “un sistem destinat să revoluționeze gestionarea traficului pe străzile aglomerate ale orașelor”. În decada care a urmat, din ce în ce mai multe companii au început să adopte această terminologie (Siemens - 2004, Cisco - 2005, IBM - 2009), pentru a defini integrarea unor sisteme informaționale complexe în infrastructura și serviciile urbane cum ar fi clădirile inteligente, transportul public, distribuția de energie și apă, siguranța publică.

Opiniile în ceea ce privește conceptul de „oraș inteligent” sunt multiple și diverse, fenomen ce are la bază scopul acestora, de a reprezenta soluțiile optime pentru cei care le formează, existând nevoi în concordanță cu factori precum aria geografică, contextul istoric, gradul de industrializare etc. Conceptul de oraș inteligent nu se rezumă doar la o serie de aplicații IT implementate, acesta se află în deplină concordanță cu economia, inovația în industrie, învățământ, infrastructură, transport, energie, utilități, protecția mediului, siguranță, guvernare, democrație participativă și directă, calitatea vieții etc.

Consider că cel mai important element al unui oraș inteligent îl constituie o e-guvernare eficientă deoarece aceasta are rolul de a oferi soluții nevoilor cetățenilor, mod prin care înglobează domeniile de acțiune pentru crearea unui oraș inteligent. Astfel, prin utilizarea noilor tehnologii se pot crea politici pentru ridicarea standardului de viață, reducerea costurilor și constituirea unei bune relații între cetățeni și autorități.

7. Orașele smart ale României

Stadiul actual de dezvoltare al orașelor mici și mijlocii din țara noastră a fost determinat cu ajutorul unor indicatori de performanță specifici orașelor inteligente (realizat pe 100 de orașe). Indicatorii de performanță vizează: *„dotarea cu dispozitive digitale ale populației, starea infrastructurii de acces, accesibilitatea digitală, conținutul digital, competențele digitale ale cetățenilor, competențele digitale ale administrației publice locale și ale altor unități cu sarcini directe în funcționarea unui oraș inteligent”*. Indicatorii de referință utilizați în cadrul analizei socio-economice au vizat suprafața administrativă, demografia, economia, administrația publică, mediul înconjurător, căile de acces, infrastructură de sănătate și asistență socială,

infrastructură de învățământ, cultură, culte și agrement (dezvoltarea urbană nu poate fi realizată fără prezența acestor indicatori. [7] Această analiză subliniază dificultățile în stabilirea gradului de dezvoltare digitală a orașelor analizate și constată impedimente precum sărăcia, abandonul școlar, lipsa infrastructurii IT etc în vederea dezvoltării urbane inteligente.

Conform unui raport din anul 2018 realizat de Vegacomp Consulting, în topul celor 10 orașe ce au în plan proiecte inovative se află Alba Iulia (cu un număr de 72 de proiecte), Oradea (20), Cluj Napoca (18), București (13), Piatra Neamț (12), Brașov (11), Arad (11), Sibiu (11), Constanța (10), Iași (8).

Ca exemplu de bună practică, Compania Orange furnizează internet gratuit în Alba Iulia în zone precum cetatea Alba Carolina, în cele mai bune licee din oraș, la universitate, la gară și la autogară. Rețeaua Wi-Fi include peste 228 puncte de acces în cetate și oraș și 15 puncte de acces în mijloace de transport în comun. În aproape un an de funcționare a hotspot-urilor Wi-Fi în autobuze, aproximativ 8% din populația de 60.000 de locuitori din Alba Iulia a accesat serviciul, generând peste 1TB de date în sesiuni cu o durată medie de 30 minute. Prin aplicația e-alba iulia, disponibilă pe Android și iOS, turiștii au acces la informații despre principalele obiective ale orașului, iar business-urile locale pot organiza campanii dedicate. O altă aplicație testată la Alba Iulia monitorizează calitatea aerului și a fost montată pe autobuzele companiei locale de transport în comun.

Telekom România a implementat alături de partenerul său Adservio, un pachet educațional integrat care cuprinde licența pentru platforma Adservio de management educațional „Catalogul electronic” și dotarea cu 690 de tablete pentru profesori echipate cu SIM-uri de date mobile cu trafic de internet inclus. Vegacomp Consulting a montat și testează la Alba Iulia un set de 50 de senzori wireless ce permit detectarea locurilor de parcare și statutul acestora – libere sau ocupate. Informațiile transmise prin intermediul acestor senzori sunt agregate într-o interfață facilă, prin aplicații pentru web și smartphone, atât pentru utilizatorii finali, cât și pentru administrația publică.

Un exemplu în ceea ce privește adoptarea de măsuri pentru dezvoltarea transportului în comun este Cluj-Napoca. Compania de Transport Public Cluj-Napoca a lansat aplicația CTP Cluj, care oferă detalii despre mijloacele de transport în comun. Utilitatea acestei aplicații constă în sincronizarea dintre sistemul GPS montat pe flota CTP Cluj și telefoanele smart ale călătorilor, pentru a oferi acestora informații în timp real despre linii, timpi de așteptare și de călătorie și nu în ultimul rând, rute optime. Principalele funcționalități ale aplicației CTP Cluj sunt: afișarea traseelor și a orelor de sosire a fiecărui mijloc de transport în comun; afișarea pe hartă a tuturor stațiilor și liniilor de autobuz, troleibuz și tramvai; posibilitatea de a obține ruta optimă de călătorie în urma introducerii unui punct de plecare și o destinație. Aplicația generează un rezumat al călătoriei, estimând durata totală, în funcție de poziția utilizatorului, trafic, mijloc de transport și distanță totală care trebuie parcursă (deplasarea până în stație + călătoria cu mijlocul de transport în comun). În plus, au fost achiziționate autobuze electrice și montante tablele electronice pentru a indica ora de sosire a autobuzului în stație.

8. România 2030, dezvoltare durabilă și perspective de viitor

Din punct de vedere legislativ, în anul 2014 s-a aprobat Strategia națională de cercetare, dezvoltare și inovare 2014-2020 prin Hotărârea de Guvern nr. 929 din 21 octombrie 2014, această strategie prevede soluții inovatoare pentru sectorul public. În același an a fost adoptată Strategia Națională privind Agenda Digitală pentru România (în raport cu Agenda Digitală pentru Europa 2020) având principale domenii de acțiune e-guvernarea și creșterea eficienței și reducerea costurilor din sectorul public din România prin modernizarea administrației. În vederea implementării e-guvernării și promovării conceptului de „Smart city” au fost înființate structuri precum Agenția pentru Agenda Digitală a României, Asociația Smart City Pro și a fost creată o platformă online, Romanian Smart Cities Platform.

Mediul de afaceri este reprezentat de companii multinaționale și lideri ai pieței românești care propun diverse soluții și inițiative „smart”: IBM, ZTE, Huawei, Luxten, NEC, Siemens, Teamnet, Bosch, Orange, Telekom, Cisco, UTI Grup, Vodafone etc.

În ceea ce privește mediul academic, Școala Națională de Studii Politice și Administrative (SNSPA), Universitatea Politehnică București, Universitatea Spiru Haret, Universitatea Politehnică Timișoara, sunt doar câteva dintre instituțiile de învățământ superior foarte active în acest domeniu.

Mențiunea anului 2030 a fost aleasă în concordanță cu existența Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă. România s-a alăturat liderilor celor 193 state membre ale ONU la Summit-ul privind dezvoltarea din septembrie 2015 adoptând **Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă**, un program de acțiune globală în domeniul dezvoltării cu un caracter universal și care promovează echilibrul între cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile, economic, social și de mediu. Pentru prima oară, acțiunile vizează în egală măsură statele dezvoltate și cele aflate în curs de dezvoltare.

În acest context, au fost stabilite 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă, printre care se regăsesc construirea unor infrastructuri rezistente, promovarea industrializării durabile și încurajarea inovației și transformarea orașelor în comunități durabile, iar astfel putem remarca preocuparea la nivel european pentru evoluția orașelor. Din viziune proprie, consider că îndeplinirea concomitentă a tuturor celor 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă presupun crearea unui oraș inteligent.

Ca membru al Uniunii Europene, România contribuie la îndeplinirea Obiectivelor de Dezvoltare Durabilă nu numai din perspectivă națională, dar și la nivel internațional, prin sprijinul pe care îl acordă țărilor mai puțin dezvoltate, prin intermediul asistenței oficiale pentru dezvoltare. Experiența acumulată de România în procesul de tranziție este de natură a susține eforturilor țărilor interesate de a beneficia de un astfel de sprijin. În acest mod, treptat, România se pregătește și beneficiază de premisele necesare adoptării a cât mai multe măsuri în vederea evoluției pe termen lung, având potențial în a deveni o țară smart.

9. Concluzii

Așadar, e-guvernarea deține un rol cheie în dezvoltarea urbană deoarece un oraș inteligent sustenabil presupune transpunerea în realitate a ideilor inovative prin intermediul tehnologiei informației și a comunicațiilor, în vederea oferirii de răspunsuri la problemele cu care se confruntă în mod uzual societatea. Astfel, sunt

îmbunătățite aspecte precum calitatea vieții și eficiența operațiunilor și a serviciilor oferite de administrație cetățenilor.

Bibliografie

- [1] Angelidou, M. (2015), Smart cities: A conjuncture of four forces. *Cities*, 47.
- [2] Art. 19 alin. 1 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, referitoare la implementarea Sistemului Electronic Național
- [3] Baltac V. (2015), Orașul inteligent și infrastructura digitală, Sesiunea de comunicări științifice "Orașul inteligent", Editura Economică, București, România
- [4] Baltac, V. (2008), E-GUVERNARE -suport de curs, SNSPA, București
- [5] Comisia Europeană (2018a), Digital Single Market. Priorities of the European Commission.
- [6] Comisia Europeană (2018c), Digitisation of European Industry. Progress so far, 2 years after the launch. Publications Office of the European Union, 1-36.
- [7] Comisia Europeană.2. (2018b), Economy and Society. European Commission – Digital Single Market.
- [8] Dumitrică, C.D. (2016), Dezvoltare urbană inteligentă (DUI), Sesiunea de comunicări științifice „Orașul Inteligent”, Ed. ProUniversitaria, București, România
- [9] Hotărârea Guvernului nr. 1085 din 11 septembrie 2003 pentru aplicarea unor prevederi ale Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, referitoare la implementarea Sistemului Electronic Național
- [10] <http://old.sector5.ro/node/1035/>
- [11] <http://www.smartcitiesprojects.com/whats-the-real-mean-of-smart-city/>
- [12] https://vegacomp.ro/wpr/wp-content/uploads/2018/03/radiografia-smart-city_2018.03.14.pdf
- [13] <https://www.digi24.ro/stiri/sci-tech/lumea-digitala/cel-mai-smart-oras-din-romania-este-urmat-de-cluj-napoca-si-timisoara-984959>
- [14] <https://www.ghiseul.ro/ghiseul/public>
- [15] <https://www.mae.ro/node/35919>
- [16] <https://www.stiridecluj.ro/politic/aplicatie-smart-pentru-transportul-in-comun-din-cluj-napoca-1>
- [17] [https://www.undp.org/content/dam/moldova/docs/Publications/E-governarea\(brosura\).pdf](https://www.undp.org/content/dam/moldova/docs/Publications/E-governarea(brosura).pdf)
- [18] Pușcașu, B. (2016), Mic Ghid pentru orașele care vor să devină (și mai) inteligente, Sesiunea de comunicări științifice „Orașul Inteligent”, Ed. ProUniversitaria, București, România
- [19] Raport de țară pentru România privind Indicele economiei și societății digitale (DESI)1 pentru anul 2018 IMD World Digital Competitiveness
- [20] Săvulescu C., Antonovici C.G. (2015), Orașul Inteligent - ecosistem de inovare și adaptare, Sesiunea de comunicări științifice "Orașul inteligent", Editura Economică, București, România
- [21] Surse Web:
- [22] Tîrziu, A.M. (2015), Inovarea socială – o viziune benefică asupra sectorului public. Studiu de caz: inovarea socială în universitățile publice din Italia, Sesiunea de comunicări științifice "Orașul inteligent", Editura Economică, București
- [23] United Nations E-Government Surveys: “2018 E-Government for Sustainable Development”, Ziarul Financiar
- [24] Vrabie, C. (2016), Elemente de e-guvernare, Ed. ProUniversitaria, București, România